

de Joan Sales, ja després de tres anys d'haver mort l'autora, un 13 d'abril de 1983.

Va tenir una mort molt ràpida. En el testament havia fet hereu literari l'Institut d'Estudis Catalans, i les altres propietats van passar a la família, que es va reservar aquell material literari més personal, com les cartes. Va voler ser enterrada al petit cementiri del poble, molt a la vora del dòlmen de la Cova de'n Daina, construcció megalítica que l'autora admirava i que devia inspirar-la, i al cap de poc temps la casa va ser venuda. Existeix un estudi de la Diputació de Girona sobre el fet de tirar endavant el projecte de convertir la casa on havia viscut Mercè Rodoreda els darrers anys de la seva vida en casa-museu o jardí literari, ja que en aquestes darreres obres de l'escriptora es pot anar resseguint descriptivament el jardí que hi ha al voltant de la casa, així com l'entorn natural de Romanyà.

L'herència lingüística d'una autora

En el seu pròleg a la novel·la *Quanta, quanta guerra*, Mercè Rodoreda afirma que pren com a punt de partida per al seu treball de la llengua autors com Jacint Verdaguer, Joaquim Ruyra i Josep Carner. L'autora destaca la dificultat d'escriure bé, que segons el seu concepte és "dir amb la màxima simplicitat les coses essencials". En definitiva, d'aconseguir un estil propi i que comunicui.

Tot acostant-nos al vintè aniversari de la seva mort i mentre les institucions van engegant els diversos projectes que s'han anat proposant entorn de l'autora i la seva producció literària,

Al cementiri de Romanyà podem contemplar-hi l'homenatge escultòric que es va fer a Mercè Rodoreda.

nosaltres li retem homenatge llegint la seva obra i recordant la persona que va ser Mercè Rodoreda els seus darrers anys, quan vivia molt a prop de casa nostra.

Sigui com sigui, el seu veritable llegat és íntegrament literari, i el seu record el podem recuperar anant a trobar les pedres pre-històriques que l'acompanyaren en el seu darrer viatge; visitant la seva tomba, on la coneguda imatge de l'escriptora reposa damunt d'una d'aquestes milenàries roques. I d'aquest record ens arriba sobretot la visió que volia tenir del món: una mirada neta, que passa per damunt del cantó més fosc de la vida per aturar-se a descriure aquelles coses per les que deia que val la pena viure. I és d'aquesta manera com, amb la seva

obra, la seva veu ens arriba, encara més viva.

*Volo damunt la flor morta,
jo, flor viva i vacil·lant;
i si vull, de tant en tant,
fulla sóc, en branca forta.*

AUTOESCOLA
mediterrània

Avgda. Dr. Flèming, 5 - Telèfon 972 81 85 91
CASTELL-PLATJA D'ARO

fmb

Ferran Martín Bou
Advocat

Civil - Penal - Matrimonial
Accidents de Circulació

Tel. 972 82 74 01
Av. S'Agaró, nº 101 - Platja d'Aro